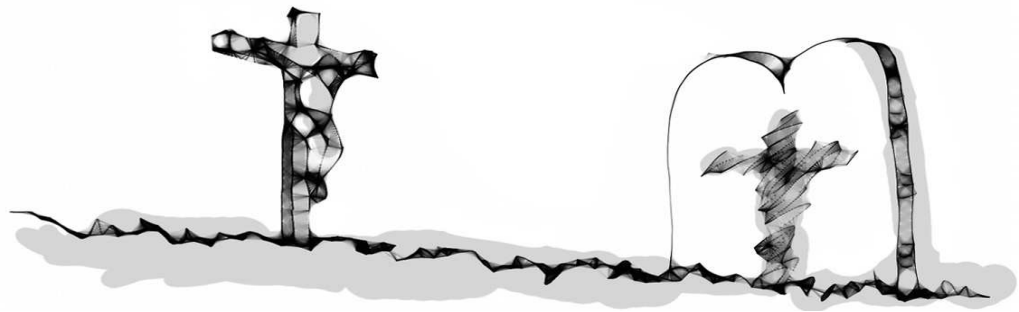

Bài Học 6

* 3 Tháng 5 – 9 Tháng 5

SỰ CHẾT CỦA Đấng CHRIST VÀ LUẬT PHÁP

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Rô-ma 7:1-6; Rô-ma 7:7-13; Rô-ma 8:5-8; Rô-ma 4:15; Công vụ 13:38, 39; Ga-la-ti 3:10.*

Câu Gốc: **Hỡi anh em ta, anh em cũng như vậy, bởi thân thể của Đấng Christ, anh em đã chết về luật pháp, đặng thuộc về người khác, tức là người đã từ kẻ chết sống lại, hầu cho chúng ta được kết quả cho Đức Chúa Trời” (Rô-ma 7:4)**

Một người đàn bà đang lái xe quá tốc độ. Bỗng nhiên, nhìn qua kính chiếu hậu, bà thấy xe cảnh sát đang chớp đèn đỏ và nghe tiếng còi hú. Bà ngừng xe, mở bóp và lấy bằng lái xe ra. Cảnh sát tới xe của bà, lấy bằng lái xe, và trở về xe của ông.

Bà tự hỏi không biết giấy phạt là bao nhiêu. Bà cũng lo lắng không biết có trả nổi tiền phạt không. Vài phút sau, cảnh sát trở lại và nói, “Không sao đâu, bà đừng lo lắng gì cả. Để bà khỏi bị phạt vì chạy quá tốc độ, chúng tôi sẽ hủy bỏ luật pháp. Bà không cần phải lo lắng về việc chạy quá tốc độ nữa.”

Câu chuyện thật ngu xuẩn. Nhưng sự tin tưởng rằng sau khi Đức Chúa Giê-su chết, luật pháp (Mười Điều răn) đã bị hủy bỏ cũng giống như câu chuyện trên.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về sự chết của Đức Chúa Giê-su và sự chết đó liên quan gì tới luật pháp.

Chết Cho Luật Pháp

Hãy nghiên cứu kỹ lưỡng Rô-ma 7:1-6. Sau đó hãy tóm tắt Phao-lô nói về gì. Đọc cẩn thận những gì bạn tóm tắt và nhớ những câu Kinh Thánh khác về luật pháp.

Một số phiên bản Kinh Thánh dịch sai câu một là luật pháp có hiệu lực cho tới khi người ta chết. Nhưng thật ra phải được dịch cho đúng là, “tất cả mọi người sống dưới sự cai trị của luật pháp.” Điều này muốn nói không phải về người chết nhưng về người sống.

Thí dụ về hôn nhân cho thấy bất cứ người nào đã lập gia đình mà còn có mối tương giao thân mật với người khác không phải vợ hay chồng mình là phạm luật pháp và tội ngoại tình. Chỉ khi nào vợ hay chồng chết thì người đó mới có thể có mối tương giao với người khác mà không phạm luật.

Một số người lý luận rằng những câu này nói về sự chết của luật pháp. Nhưng, thay vào đó, câu này thật sự nói về sự chết về luật pháp của một người qua thân thể của Đấng Christ (Rô-ma 7:4). Rô-ma 6:6 giải nghĩa rằng phần chết của người đó là “con người cũ.” Khi hiệp một với con người cũ, người đó có tội dưới luật pháp. Vậy, người đó bị vướng vào một mối tương giao kinh khủng (Rô-ma 7:9-11, 21). Sau khi con người cũ chết, người đó được tự do để có mối tương giao với người khác – Đức Chúa Giê-su, Đấng đã sống lại từ kẻ chết (Rô-ma 7:4).

Phao-lô nói luật pháp Đức Chúa Trời phải cai trị sự hiệp nhất mới giữa Đấng Christ và tín đồ. Nhưng vì người tín đồ bây giờ đã kết hôn với Đấng Christ, nghĩa là luật pháp không còn lên án người đó nữa. Người tín đồ trong Đức Chúa Giê-su không còn ở dưới luật pháp vì họ đã được bao phủ trong sự công bình của Đấng Christ.

Phao-lô không nói Mười Điều răn, chỉ cho biết tội lỗi, bây giờ đã bị bỏ. Nói vậy là chống lại toàn bộ Kinh Thánh, gồm cả những lời viết của chính ông. Thay vào đó, Phao-lô nói về mối tương giao mới mà người ta có đối với luật pháp qua đức tin nơi Đức Chúa Giê-su. Luật pháp vẫn còn hiệu lực. Nhưng những tín đồ trong Đức Chúa Giê-su là người đã chết cho cái tôi và tội lỗi. Vì thế, luật pháp không còn lên án người đó vì họ đã thuộc về Đức Chúa Giê-su.

Luật Pháp Của Tội Lỗi Và Sự Chết

Xin Phao-lô cho thấy “hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Giê-su Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Giê-su Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết” (Rô-ma 8:1, 2). Nếu chúng ta đọc những câu này mà không đọc những câu chung quanh thì có vẻ Phao-lô nói về hai luật pháp chống đối nhau: luật của sự sống và luật của tội lỗi cùng sự chết. Nhưng sự khác biệt không phải với luật pháp nhưng với con người trước và sau khi họ chấp nhận Đấng Christ.

Sự thảo luận của Phao-lô trong Rô-ma 7:7-13 cho thấy luật pháp hành động thế nào?

Luật pháp làm việc thế nào tùy thuộc vào con người. Thí dụ, cùng một con dao, một bác sĩ giải phẫu dùng để cứu người hay tên sát nhân dùng để giết người. Đối với luật pháp, tên trộm phạm luật pháp vì ăn cắp cái bóp sẽ có sự liên hệ với luật pháp khác hơn đối với người bảo vệ kẻ bị ăn cắp. Luật pháp Đức Chúa Trời được miêu tả là “thánh, công bình và tốt lành” (Rô-ma 7:12), hay là “luật của tội lỗi và sự chết” (Rô-ma 8:2). Cũng vậy, công việc của Đức Chúa Trời như Đấng Trừng phạt hay Quan án không ngăn cản Ngài là Đức Chúa Trời công bình, thánh thiện, và đầy yêu thương. Công việc của luật pháp như một tác nhân của tội lỗi và sự chết cũng không làm luật pháp thành tội lỗi.

Theo Rô-ma 8:5, 8, luật pháp là một dụng cụ của “tội lỗi và sự chết” đối với những người “sống theo xác thịt” (Rô-ma 8:5). Điều này miêu tả họ vẫn còn kết hôn với “người cũ,” và không muốn chết cho người cũ và kết hợp với Đấng Christ đã sống lại. Và kết quả của sự kết hợp tội lỗi này, người đó thấy mình là kẻ thù của Đức Chúa Trời và luật pháp Ngài vì Chúa và họ ở hai phe đối địch nhau (Rô-ma 8:7).

Phao-lô cho thấy “trí óc tội lỗi” không thể đầu phục luật pháp của Đức Chúa Trời, hay làm đẹp lòng Ngài (Rô-ma 8:7, 8). Điều này không có ý nói về con người vật lộn trong Rô-ma 7:13-25; Phao-lô có lẽ nói về những người tội lỗi “từ chối lẽ thật” (Rô-ma 1:18). Đó là những người chống nghịch uy quyền của Đức Chúa Trời mà luật pháp trở nên dụng cụ của tội lỗi và sự chết (Rô-ma 2:12).

Bạn cảm thấy thế nào về luật pháp khi bạn vi phạm?

Quyền Lực Của Luật Pháp

Theo Rô-ma 4:15; Rô-ma 5:13; và Rô-ma 7:7, mục đích của luật pháp là gì? Rô-ma 7:8-11 nói luật pháp sẽ làm gì đối với người vi phạm?

Mỗi dụng cụ có một mục đích. Chìa khóa dùng để mở khóa. Hay con dao dùng để cắt. Cũng vậy, luật pháp được dùng để dạy chúng ta tội lỗi là gì. Nếu không có luật pháp Đức Chúa Trời, thì không có phương pháp nào để biết hành động nào là được Đức Chúa Trời chấp nhận hay không chấp nhận. Và không phải là tội nếu không có luật pháp. Nhưng Phao-lô nói rõ luật pháp không phải là người cộng tác với tội lỗi, “Vậy thì điều lành trở làm cớ cho tôi chết sao? Chẳng hề như vậy! Nhưng ấy là tội lỗi đã làm cho tôi chết, hầu khi nó nhưn điều lành làm tôi chết, tự bày ra nó là tội lỗi; đến nỗi tội lỗi nhưn điều răn trở nên cực ác” (Rô-ma 7:13)

Bằng cách nào các câu trên đây giúp thêm ánh sáng cho những câu 1 Cô-rinh-tô 15:54-58?

Nếu đọc riêng, 1 Cô-rinh-tô 15:54-58 có vẻ bày tỏ một quan điểm tiêu cực về luật pháp Đức Chúa Trời. Nhưng quan điểm của Phao-lô là luật pháp bày tỏ tội lỗi rõ ràng hơn vì miêu tả tội là gì. Và, dĩ nhiên, “tiền công của tội lỗi là sự chết” (Rô-ma 6:23). Nếu không có luật pháp, thì sẽ không có sự chết vì không thể biết tội lỗi là gì. Trong 1 Cô-rinh-tô 15, mục đích của Phao-lô không phải bày tỏ luật pháp thật là xấu nhưng cho thấy những người tin có thể chiến thắng sự chết nhờ Đức Chúa Giê-su. Sự chết mà Đức Chúa Giê-su giúp chúng ta chiến thắng là sự chết do hậu quả của sự vi phạm luật pháp.

Khi nào là lần chót một người nào đó phạm tội nghịch cùng bạn bằng sự vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời làm cho bạn đau khổ? Kinh nghiệm như vậy giúp chúng ta thế nào để hiểu tại sao nghĩ rằng luật pháp Đức Chúa Trời đã bị bỏ sau Thập tự giá là rất sai?

Luật Pháp Yếu Đuối

Sức mạnh tội lỗi là luật pháp (1 Cô-rinh-tô 15:56). Nhưng trong thực tế luật pháp rất yếu. Làm thế nào một thứ vừa mạnh lại vừa yếu?

Sự khác biệt không phải tại luật pháp nhưng tại người ta. Thí dụ, khi một người khám phá mình là kẻ có tội, luật pháp khiến họ thú nhận họ đang chống lại ý muốn Đức Chúa Trời. Kết quả là, tội nhân ý thức họ đang trên đường đến sự chết đời đời. Sau đó, tội nhân quyết định làm theo luật pháp cách nghiêm ngặt

Xin đọc Công vụ 13:38, 39; Rô-ma 8:3; và Ga-la-ti 2:21. Những câu này nói gì về luật pháp và sự cứu rỗi?

Một số người tin rằng giữ luật pháp cách trung thành là được sự cứu rỗi. Nhưng sự tin tưởng này không hợp với Kinh Thánh. Luật pháp cho biết tội lỗi (Rô-ma 7:7), nhưng không tha tội được (Ga-la-ti 2:21). Vì thế, Phao-lô nói cùng một luật pháp ban quyền lực cho tội lỗi thì cũng “yếu đuối” (Rô-ma 8:3). Luật pháp có thể khiến tội nhân cảm thấy có tội, nhưng không thể làm họ trở nên công bình. Cái kiếng có thể cho chúng ta thấy vết nhơ, nhưng không thể rửa được. Ellen G. White viết, “Luật pháp không thể cứu những người phạm luật. Nó không thể cứu những người “chết vì tội.” – Phỏng trích *Signs of the Times*, 10 tháng 11, 1890.

Khi chúng ta hiểu rõ mục đích của luật pháp, thì dễ hiểu tại sao Đức Chúa Giê-su trở nên của lễ chuộc tội cho nhân loại. Sự chết của Ngài đặt con người tội lỗi vào đúng mối tương giao với Đức Chúa Trời và với luật pháp “thánh, công bình và tốt lành” (Rô-ma 7:12). Đồng thời, sự chết của Đức Chúa Giê-su giúp chúng ta hiểu thật vô ích để “được” sự cứu rỗi do sự giữ luật pháp. Suy cho cùng, nếu sự giữ luật pháp có thể cứu chúng ta, thì Chúa Giê-su không cần phải chết thế cho chúng ta.

Đức Chúa Trời hứa với chúng ta nhiều lần Ngài ban quyền lực để chúng ta vâng giữ luật pháp Ngài. Nhưng tại sao sự vâng lời này không đủ để bảo đảm sự cứu rỗi chúng ta? Câu trả lời thì dễ hiểu. Hãy nghĩ về sự giữ luật pháp của bạn. Nếu sự cứu rỗi tùy thuộc vào sự vâng lời của bạn, thì bạn có hy vọng bao nhiêu?

SỰ RỬA SẺ CỦA LUẬT PHÁP

Những câu sau đây nói gì với chúng ta về bản chất của con người? Chúng ta kinh nghiệm thế nào lẽ thật này mỗi ngày? Thi thiên 51:5; Ê-sai 64:6; và Rô-ma 3:23.

Ngoại trừ Đấng Christ, tất cả nhân loại có một kinh nghiệm chung. Tất cả mọi người đều bị lây bệnh tội lỗi của A-đam. Kết quả là không ai có thể tuyên bố là hoàn toàn công bình và thánh. Có nhiều người như Ê-li và Hê-nóc có mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời. Nhưng không ai có thể sống hoàn hảo không chỗ trách được. Thật vậy, Phao-lô nói, “Vì mọi kẻ cậy các việc luật pháp, thì bị rửa sả, bởi có chép rằng: Đáng rửa thay là kẻ không bền đỗ trong mọi sự đã chép ở sách luật, đặng làm theo những sự ấy!” (Ga-la-ti 3:10). Sự thật là luật pháp đòi hỏi sự vâng lời hoàn toàn. Và có ai luôn luôn hoàn toàn vâng lời, ngoại trừ Đức Chúa Giê-su?

Rô-ma 6:23 giúp giải nghĩa “sự rửa sả của luật pháp” là gì? Xin cũng đọc Sáng thế Ký 2:17 và Ê-xê-chi-ên 18:4.

Mọi người đều ở dưới sự rửa sả của luật pháp. Vì lý do này, một người không thể sửa lại tội trong quá khứ. Kết quả là mọi người phải chết. Gia-cơ vẽ một bức tranh đen tối bằng cách nhắc nhở chúng ta rằng phạm một điều của luật pháp là phạm tất cả (Gia-cơ 2:10). Tiền công của tội lỗi là sự chết, và sự chết không có sự thương xót.

Vì thế, chúng ta cần ý thức tình trạng bất lực của nhân loại dưới sự rửa sả. Lúc đó, chúng ta dễ hiểu hơn và biết giá trị tình yêu của Đức Chúa Trời. “Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ đã vì chúng ta chịu chết” (Rô-ma 5:8). Qua sự chết của Ngài, “Đấng Christ đã chuộc chúng ta khỏi sự rửa sả của luật pháp, bởi Ngài đã nên sự rửa sả vì chúng ta” (Ga-la-ti 3:13).

Hãy nghĩ về điều Phao-lô nói, “Vì mọi kẻ cậy các việc luật pháp, thì bị rửa sả.” Đó là vì luật pháp không thể cứu chúng ta. Vậy, chúng ta bị rửa sả với sự chết. Chấp nhận lẽ thật này giúp chúng ta hiểu rõ hơn thế nào điều Đức Chúa Giê-su đã ban cho chúng ta? Chúng ta bày tỏ sự hiểu biết này trong đời sống mình cách nào? Xin đọc 1 Giăng 5:3.

Thứ Sáu * 9 Tháng 5

Nghiên Cứu Bồ Túc:

“Luật pháp đòi hỏi sự công bình một đời sống công bình, một bản tính hoàn hảo; và đây là điều con người không thể làm được. Họ không thể thỏa đáp những đòi hỏi của luật pháp thánh của Đức Chúa Trời. Nhưng Đấng Christ đến thế gian như một con người. Ngài sống một đời sống thánh và có một bản tính hoàn hảo. Và Ngài ban các điều này như một món quà miễn phí cho tất cả những ai muốn. Đời sống Ngài đại diện cho đời sống con người. Họ được tha tội nhờ sự thương xót của Đức Chúa Trời. Hơn thế nữa, Đấng Christ làm đầy tràn lòng người với nhiều đức tính của Đức Chúa Trời. Ngài xây dựng bản tính con người để giống bản tính Đức Chúa Trời, có sức mạnh và nét đẹp thiêng liêng. Như thế, sự công bình của luật pháp được làm trọn trong những người tin Đấng Christ. Đức Chúa Trời ‘tỏ ra mình là công bình và xưng công bình kẻ nào tin đến Đức Chúa Giê-su’” (Rô-ma 3:26). – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 762.

Tóm lại, sự chết của Đức Chúa Giê-su bày tỏ rất mạnh luật pháp Đức Chúa Trời là vĩnh cửu. Khi thủy tổ chúng ta phạm tội, Đức Chúa Trời có thể bỏ luật pháp Ngài và bỏ hình phạt cho sự vi phạm đó. Nhưng điều này có nghĩa là những người trên trái đất sẽ có đời sống kinh khủng trong một xã hội vô luật pháp. Thay vào đó, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài làm của lễ Thay thế chúng ta để Ngài chịu hình phạt vì tội lỗi chúng ta như luật pháp đòi hỏi. Nhờ sự chết của Đức Chúa Giê-su, tất cả nhân loại có cơ hội được một mối tương giao mới với Đức Chúa Trời. Nghĩa là bất cứ ai, qua đức tin nơi Đức Chúa Giê-su, có thể được tha thứ và hoàn hảo trước mắt Đức Chúa Trời.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Nhiều tôn giáo dạy rằng vào cuối đời sống của một người, Đức Chúa Trời cân việc lành và việc dữ. Sau đó, Ngài quyết định sẽ thưởng hay phạt người này thế nào ở kiếp sau. Có điều gì rất sai về sự suy nghĩ này?
- 2 Đức Chúa Giê-su, Đấng ngang hàng với Đức Chúa Trời, đã chết vì tội lỗi chúng ta. Nhưng giả sử chúng ta nghĩ rằng vâng giữ luật pháp có liên quan tới việc cứu rỗi chúng ta. Điều đó nói gì về giá trị sự hy sinh Đấng Christ đã làm cho chúng ta?